

VERANDI

– Lívið her er
nógv meira
róligt enn har vit
koma frá. Tað er
ikki líka intenst
sum í Ísrael.
Fólk geva sær
betri tíð at vera
saman og hjálpa
hvørjum øðrum.
Føroyingar
eru veruliga
nakað serstakt,
siga tey bæði

Sjálv undrast hon á, at tað skal vera so torført at finna eitt arbeiði, tá føroyingar í heilum senda boð eftir serfrøðingum úr Danmark innan sama øki.

– Almennar og privatar fyrirtøkur rinda dýrt fyri útlenskar serfrøðingar, ið koma til landið, halda onkrar fyrilestrar ella veita ráðgeving, og fara so avstað aftur við allari vitanini. Tí skilji eg ikki hví tað skal vera so torført at finna eitt arbeiði, tá eg eri í Føroyum, sigur Orit Galperin.

Um so er, at Orit Galperin ikki finnur eitt arbeiði innan hennara fakøki, so verður endin helst tann, at familjan flytur av landinum aftur.

– Vit hava ikki sett eina tíðarfreist á, men um tað ganga fleiri mánaðir uttan, at Orit fær eitt

nýtt starv, so mugu vit flyta av landinum aftur, tí tað gongur bara ikki, at hon er arbeiðsleys, sigur maðurin.

Hava tikið landið til sín

Tað verður tó ikki ein lætt avgerð hjá familjuni at taka, tí hóast føroyska mentanin er grundleggjandi øðrvísi frá tí, ið Orit og Omri Galperin kenna frá sínum heimlandi í Miðeystri, so føla tey og børnini seg heima í Føroyum.

– Hóast børnini ikki dugdu føroyskt, tá vit fluttu til Føroya, so ganga bæði í fólkaskúla í dag, og hava lært seg málið. Tey trívast her, og vit trívast her. Føroyingar hava eisini tikið væl móti okkum og okkara børnum, siga Orit og Omri Galperin.

Sjálv hava Orit og Omri Galperin

eisini roynt at geva sítt íkast til føroyska samfelagið, ið tey eru vorðin góð við.

– Eg havi undirvíst hebraiskt í kvøldskúlanum. So nú eru tað eini tólv føroyingar, ið hava fingið eina grundleggjandi undirvísing í hebraiskum. Harumframt eru í lýtuni í holt við at skriva eina bók við útgangsstøði í Føroyum, greiðir Orit Galperin frá, og leggur afturat.

– Bókin snýr seg um eina familju á Kalsoynni fyri hundrað árum síðan, og hvussu tey fingudarnar at røkka saman tá. Eg havi gjørt nógv kanningararbeiði í samband við bókina, ið eg ætli at geva út í Ísrael. Tað hevði sjálvandi verið stuttligt, um onkur hevði kunna týtt bókina til føroyskt, so føroyingar eisini fáa høvi at lesa bókina, sigur Orit Galperin.

– Tað er ein trupulleiki

Tað er ikki óvanligt, at tilflyttarar hava trupulleikar við at fáa yrkislærd størv í Føroyum.

Avbjóðingarnar eru tvinnar, sigur David Im, integratióssamskipari í Útlendingastovuni

HALLUR AV RANA

Tað er ikki ókendur trupulleiki, ið Orit Galperin stríðist við, tá hon upplivir, at tað sum tilflytari er trupult at finna eitt arbeiði í Føroyum, ið samsvarar við hennara útbúgving. Tvørturímóti er tað ein trupulleiki, ið Útlendingastovan arbeiðir við í lýtuni, greiðir David Im, integratióssamskipari hjá Útlendingastovuni frá.

– Tað er ein trupulleiki hjá nógvum innflyttarum at finna yrkislærd størv, ið samsvara við teirra førleikum. Tá er tað relativt lættari at fáa eitt ófaklært starv á einum flakavirki ella sum vaskikona, sigur David Im.

Tað eru serliga tvær orsøkir, ið spæla inn, tá ein arbeiðsgevari heldur velur at seta ein føroying enn ein tilflyttara í starv.

– Málið er høvuðsorsøkin til, at tað kann vera trupult at fáa starv. Arbeiðsgevarar ynskja, at arbeiðsfólkið megnar at samskifta eitt sindur á føroyskum, serliga um talan er um eitt starv, ið inniber nógv samskipti. Tað áhugaverda er tó, at nakrir at tilflyttarunum, ið

søkja yrkislærd størv, duga væl føroyskt, men fáa kortini ikki størvini við grundgevingini, at tey ikki duga nógv væl føroyskt, sigur David Im, ið metir tað er órógvandi.

– Tí nær dugir tú føroyskt so væl, at tú kanst fáa eitt starv? Hvar er markið, spyr David Im.

Hin avbjóðingin er, at arbeiðsgevarar ikki kenna útbúgvingarstovnarnar ella útbúgvingarskipanirnar har umsøjarin hevur lisið, og tí krevja øll møgulig skjøl sum prógv fyri at tryggja, at góðskan á útbúgvingini samsvarar við danskar og føroyskar útbúgvingar.

– Tað kann vera strævið arbeiði at fáa øll skjølini til høldar. At fáa útbúgvingarnar góðkendar í Danmark kann vera ein drúgv tilgongd, ið kann millum annað innibera, at tey skula seta seg í samband við ein lærara ella lærustovn, og spyrja um fimm ella tíggu ára gamlar góðkenningar og bókalistar. Tað er ein øgiliga stór arbeiðsbyrða, tá man søkir eitt arbeiði, greiðir David Im frá.

HALLUR@SOSIALURIN.FO

– Tað er ein trupulleiki hjá nógvum innflyttarum at finna yrkislærd størv, ið samsvara við teirra førleikum